

“Εκεί σκάψε και θα βρεις αυτό που επιθυμείς”: Η θαυμαστή εύρεση των ιερών λειψάνων του Αγίου Εφραίμ

/ [Επικαιρότητα](#)

Την εύρεση των μαρτυρικών και χαριτόβρυτων λειψάνων του Αγίου Εφραίμ της Νέας Μάκρης πανηγυρίζει σήμερα η Εκκλησία μας. Ήταν 3 Ιανουαρίου 1950 όταν με την καθοδήγηση της μοναχής Μακαρίας, μετέπειτα Ηγουμένης της ομώνυμης Μονής, η πρόνοια του Θεού φανέρωσε την χάρη του Αγίου ο οποίος υπέστη μαρτυρικό θάνατο από τους Τούρκους το 1426.

Η μακαριστή Γερόντισσα Μακαρία είχε περιγράψει ως εξής το θαυμαστό γεγονός:

Καθισμένη πάνω στά έρείπια τοῦ παλιοῦ Μοναστηριοῦ, ὅπου ἡ Θεία Πρόνοια ὠδήγησε τά βήματά μου, ἔφερνα τόν στοχασμό μου σέ χρόνια περασμένα, σέ παλιούς καιρούς, ὅταν σκορπισμένα ἦταν παντοῦ τά κόκκαλα τῶν Ἀγίων, πού μέ τό αἷμα τους ποτίστηκε τό δέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας. Καί καθώς καταγινόμεουν στό καθάρισμα ἀπ’ τά χαλάσματα τοῦ ἱεροῦ τόπου τῆς Μονῆς, ἀναλογιζόμεουν ὅτι βρίσκομαι σέ ἱερό τόπο, καί ἔλεγα· Θεέ μου, ἄς μπορούσα νά βρισκόμουν σ’ ἐκεῖνες τίς μέρες καί νά ἔβλεπα τούς Ἀγίους πού περπατοῦσαν στή γῆ κι ἔκαναν θαύματα! Ἡ σκέψι μου αὐτή ἔγινε νοσταλγία, πόθος καί φλόγα. Καί νά ὁ καλός Θεός, πού

βλέπει τά κρύφια τοῦ ἀνθρώπου, ἔκαμε πραγματικότητα αὐτή τή θερμή ἐπιθυμία μου.

Μοῦ ὑπέδειξε μέ τρόπο μυστηριακό, ἓνα κομμάτι γῆς στό προαύλιο τοῦ Μοναστηριοῦ, μέ μιά ἐσωτερική ἀπόκοσμη φωνή:

Ἐκεῖ σκάψε καί θά βρῆς αὐτό πού ἐπιθυμεῖς. Κι ἔδειξα τόν τόπο στόν ἐργάτη πού εἶχα φωνάξει κεῖνες τίς μέρες γιά μιά μικροεπισκευή στό παλιό Ἡγουμενεῖο. Ἐκεῖνος δέν ἦταν πρόθυμος νά σκάψη ἐκεῖ πού μέ ὠθοῦσε ἡ ἐσωτερική φωνή. Ἦθελε νά σκάψη κάπου πιό πέρα καί ἐπειδή ἐπέμενα, δέχθηκε. Ἐκεῖ πού ἔσκαβε, ὅταν ἔφτασε ἓνα καί ἐβδομήντα περίπου βάθος, ἔφερε στό φῶς ὁ κασμάς τό κεφάλι τοῦ Ὁσίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καί αὐτή τή στιγμή σκορπίστηκε ἄρρητη εὐωδία. Ἦταν αὐτό πού ζητοῦσα. Ἦταν τά λείψανα ἑνός Ἀγίου. Νά, πῶς περιγράφεται ἡ ἐμφάνισί Του μέ τούς παρακάτω στίχους:

Εἶχε τά βλέφαρα κλειστά
καί σφαιριστά τά χεῖλη.
Τό πρόσωπό του ἦταν χλωμό
καί χυνόταν γαλήνη.
Ἦ ἐκφρασί του τῶλεγε
πῶς εἶχε αὐτό τό θάρρος,
γιά νά σηκώσει ἄφοβα
τοῦ μαρτυρίου τό βάρος.
Εἶχε τά πόδια ἀδύνατα,
γυμνά κοκκαλιασμένα,
ἔτσι καθώς τά δέσανε
μεσ' τά σκοινιά μπλεγμένα.
Κι ὅλο τό σῶμα του γυμνό
καί καταπληγμένο.

Ὁ ἐργάτης χλώμιασε, δέθηκε ἡ γλῶσσα του, κόπηκε ἡ μιλιὰ του. Γονάτισα μ' εὐλάβεια κι ἀσπάστηκα τό σκηνώμα κι αἰσθάνθηκα βαθειά τήν ἔκτασι τοῦ μαρτυρίου του. Ἦ ψυχή μου γέμισε ἀπό ἀγαλλίασι. Ἀπόκτησα μεγάλο θησαυρό. Ἄφησέ με σέ παρακαλῶ μόνη, εἶπα στόν ἄνθρωπο. Καί ἀπομακρύνθηκε. Ἔσκυπα τότε καί παραμερίζοντας τό χῶμα μέ προσοχή, ἔβλεπα μέ θαυμασμό τήν ἁρμονία τοῦ σκηνώματος, πού μετά ἀπό τόσους αἰῶνες μέσα στή γῆ, δέν εἶχε ἀλλοιωθῆ.

Μιά αδελφή της Μονής, πολύ αργότερα, δραματίστηκε τό πώς έτάφη ό Άγιος σ' αυτό τόν τόπο. Είδε ότι ένα σκυλί της Μονής άσπρο μέ μαύρες βοῦλες, τοῦ καιροῦ εκείνου, στεκόταν κοντά στό κουφαλισμένο δέντρο, ήταν πολύ θλιμμένο κι από τά μάτια του τρέχανε δάκρυα. Αὐτή τήν ὥρα μπήκαν τρεῖς άγρότες στό Μοναστήρι, τό σκυλί άμέσως πήγε στήν κουφάλα τοῦ δέντρου καί συνέχεια στους άγρότες, μέ τά σχήματα δέ καί τίς φωνές του τούς προκαλοῦσε νά πάνε στήν κουφάλα. Έκείνοι κατάλαβαν πώς κάτι συνέβη σ' αυτό τό δέντρο καί πήγαν κοντά. Τό σκυλί έδειξε μέ τό πόδι τήν κουφάλα όπου είχαν πεταμένο τό καταπληγμένο καί κατακομματιασμένο σῶμα τοῦ Αγίου, τό σήκωσαν καί άφοῦ έσκαψαν ένα λάκκο, εκεί πού βρίσκεται σήμερα ό τάφος του, τό άπόθεσαν. Τό σκυλί μόλις πήραν τό σῶμα τοῦ Αγίου, έπήγε στήν κουφάλα καί πήρε ένα κομμάτι από τήν πλευρά τοῦ Αγίου πού είχε άπομείνει, από τά πολλά βασανιστήρια πού τοῦ είχαν κάμει, καί κρατώντας το στά δόντια του τό έβαλε στόν τάφο μέ τό σῶμα τοῦ Αγίου. Οί άνθρωποι αὐτοί σκέπασαν τόν τάφο κι έφυγαν. Χαρακτηριστικόν ότι έπρόκειτο γιά κληρικό είναι τό ότι είδα ένα κομμάτι από τό ράσο του πού ήταν ολόκάθαρο τόσο, ὥστε διέκρινα τήν ὕφανσί του καί τήν ποιότητά του. Ήταν ένα ὕφασμα τοῦ παλαιοῦ καιροῦ χονδροῦφασμένο στόν άργαλειό. Εκείνη τή στιγμή έβρεχε ανάλαφρα λές καί έρριχνε άσημένια φυλλαράκια μέ τά όποια έρραине ό Οὐρανός τόν Άγιο καί τόν τάφο του. Προσπαθώντας νά καθαρίσω τά όστᾶ, είδα ότι τά δάκτυλά του τρίβονταν, κι έτσι τά έτοποθέτησα ὅπως ήταν σέ μία από τίς τρεῖς θυρίδες πού βρίσκονταν σ' αυτό τό μέρος.

Οί θυρίδες, τό τζάκι, ό μισογκρεμισμένος τοίχος, έδειχναν ότι ήταν κάποτε ένα καλογερικό κελλί. Ήταν βράδυ, διάβαζα τόν Έσπερινό, ήμουνα μόνο σ' αὐτόν τόν άγιον αλλά έρημικό τόπο, πού μ' έφερε ό Κύριος νά ὑπηρετήσω. Ξαφνικά άκούω βήματα πού ξεκινούσαν από τό βάθος τοῦ τάφου, προχώρησαν εἰς τήν αὐλήν κι έφτασαν στήν πόρτα της Έκκλησίας. Κυριεύτηκα από φόβο. Ὑστερα άκούω τήν φωνήν νά μου λέγη:

«Έως πότε θά μέ έχης εκεί πέρα;» καί πρόσθεσε:

«Κι αὐτός πού μου έβαλε τό κεφάλι μου έτσι!»...

Γύρισα καί τόν είδα· Ψηλός, άσκητικός, πολύ μελαχρινός, μάτια μικρά στρογγυλά μέ έλαφρές ρυτίδες στήν άκρη, μακρυά γένεια πού έφθαναν ἔως τόν λαιμόν, μέ ὅλη τή μοναχική άμφίεσι. Στό άριστερό χέρι κρατοῦσε ένα φῶς ὑπερφυσικό καί μέ τό δεξί εύλογοῦσε. Η ψυχή μου πλημμύρισε από χαρά. Αἰσθάνθηκα τήν παρουσία του πολύ γνώριμη. Πήρα θάρρος καί δύναμι κι είπα:

Συγχώρεσέ με καί αύριο μόλις ξημερώση ό Θεός τήν ήμέρα, θά σέ περιποιηθῶ.

Άμέσως έγινε άφαντος καί συνέχισα τόν Έσπερινό. Τό πρωί μετά τήν Άκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καθάρισα τά όστᾶ από τό χῶμα μέ τά χέρια μου, τά έπλυνα καί τά

ἀπόθεσα στό Ἱερό σέ μιά θυρίδα, ἄναψα καί ἕνα καντήλι. Τό βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας, βλέπω στόν ὕπνο μου τόν Ὅσιον ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ πού κρατοῦσε στήν ἀγκαλιά τήν εἰκόνα Του, μεγάλη ἴσαμε τό ἀνάστημά Του. Μά μιά εἰκόνα περίλαμπρη ἀπό καθαρό ἀσήμι, σφυρηλατημένη μέ τό χέρι. Δίπλα του βρισκόταν ἕνα μανουάλι. Ἐκεῖ ἄναψα μιά λαμπάδα ἀπό καθαρό κερί. Κι ἄκουσα τή φωνή του:

— Σ' εὐχαριστώ πολύ. Ὀνομάζομαι Ἐφραίμ.

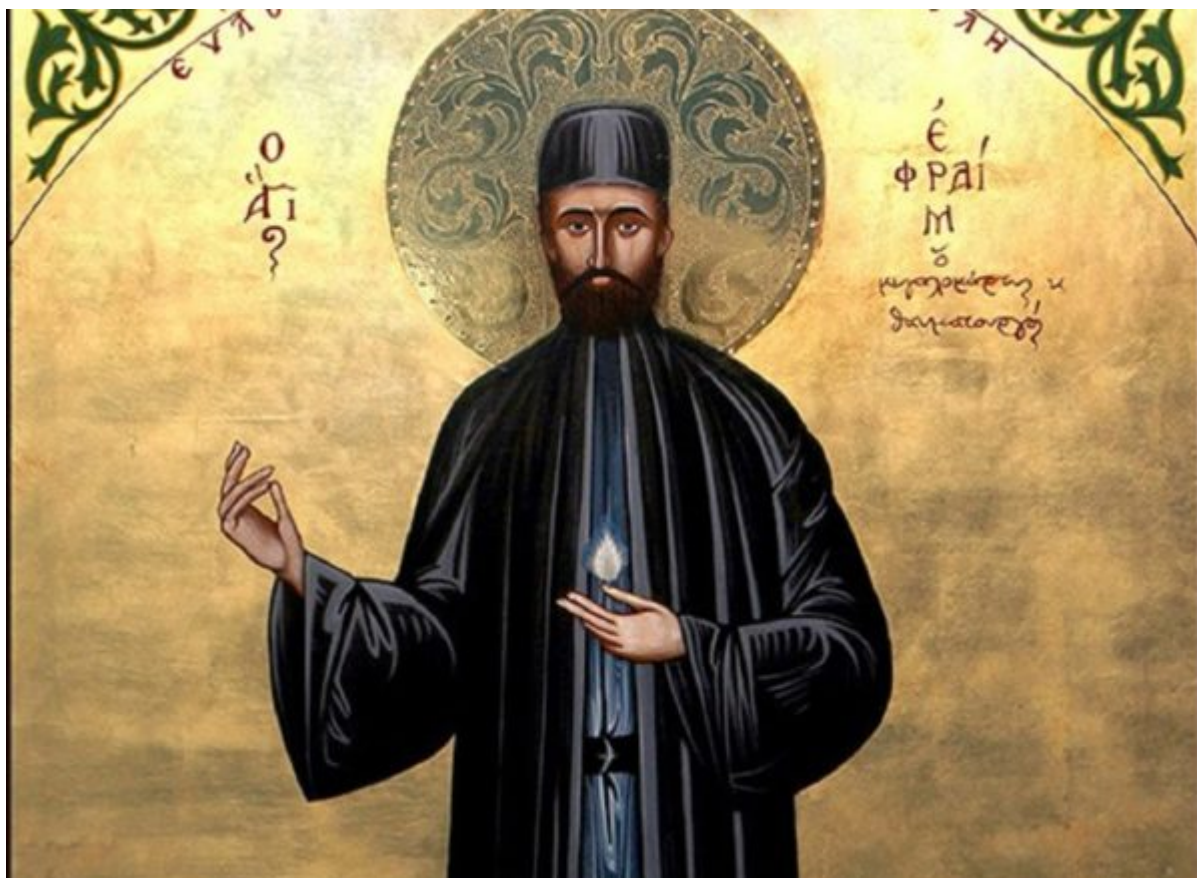
Πέρασε ἀρκετός καιρός. Ἀπό τότε, εἶχα μέσα μου μιά ἀπορία γιά αὐτό τό περιστατικό. Μιά ἄλλη μέρα, ἀφοῦ τελείωσα τόν Ἑσπερινό, καθώς ἔκλεινα τήν πόρτα τῆς Ἐκκλησίας, ἀκούω τρία γλυκόηχα κτυπήματα σάν ἀπό κομπολόι κεχριμπαρένιο. Κατάλαβα. Ἦταν ὁ Ἅγιος. Γυρίζοντας, μπῆκα στό Ἱερό, ἄναψα ἕνα κεράκι καί προσκύνησα τά Ἅγια Λείψανα. Εὐωδία ἄρρητη πλημμύρισε ὁλόκληρο τό εἶναι μου. Αἰσθάνθηκα ἐντός μου τόν Παράδεισο μά καί τήν ταπεινότητά μου, μπροστά σ' αὐτό τό μεγαλεῖο.

[Δείτε επίσης - Αποκλειστικό: Στην Ιερά Σύνοδο ο φάκελος για την Αγιοκατάταξη της Γερόντισσας Μακαρίας του Αγίου Εφραίμ Νέας Μάκρης](#)

“Ἅγιος Εφραίμ και το μαρτύριό του”

Ἡ Μονή του Αγίου Εφραίμ στο ὄρος Αμώμων Ἀττικής εἶναι ἕνα ἀπό τα παλαιότερα μοναστήρια. Στα βίντεο της **[Pemptousia TV](#)** που ακολουθοῦν, ἡ σειρά ντοκιμαντέρ της Μαρίας Γιαχνάκη με τίτλο: **“Ἅγιος Εφραίμ και το μαρτύριό του”**, μας βοηθοῦν νὰ περιγηθούμε στην Ιερά Μονή και νὰ μάθουμε γιὰ τις μαρτυρικές στιγμές του Αγίου ἀλλά και στο πῶς ἀνακαλύφθηκε το **εὐωδιάζων σκήνωμά του**.

Πατήστε στην εἰκόνα γιὰ νὰ μεταβείτε στο περιεχόμενο:

Πατήστε στην εικόνα για να δείτε το Β' Μέρος:

